

Titel: Kapitel X.

Citation: "Kapitel X.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e20543/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

overgives til den eller dem, for hvem Forkyndelsen eller Meddelelsen sker, det andet Exemplar tilbagegives Retten.

Paategningen skal indeholde fornøden Angivelse af Dag og Time, paa hvilken, Stedet, hoor, og Personerne, for hvem Forkyndelsen eller Meddelelsen er sket. Naar denne ikke er sket til Bedkommende selv, skal det tillige i Paategningen bemærkes, hvorledes der i den Anledning er forholdt, samt hvad der er opgjort om hans Opholdssted.

Er det ikke lykkedes Politiet at iværksætte Forkyndelsen eller Meddelelsen, fordi den paagjældende ikke kan antræffes i Retstredsen og ei heller har Bolig eller midlertidig Opholdssted der, tilbagegives Udfærdigelsen til Retten med Paategning om det Stedfundne samt om, hvad der er Politiet bekendt angaaende hans Bolig eller Opholdssted.

Paategningen afgiver Bevis for det, som ifølge den er foregaaet; dog er Modbevis ikke udelukket.

§ 101.

Har Bedkommende besjendt Bolig eller Opholdssted i Udlandet, foretages Forkyndelsen eller Meddelelsen paa den ved Stedets Love hjemtede Maade. Retten tilstiller den paagjældende fremmede Myndighed fornøden Begjæring herom.

§ 102.

Er det ikke lykkedes ved Politiet at spørge Bedkommendes Bopæl eller Opholdssted, eller har en Siget, som vides at opholde sig i Udlandet, unddraget sig Forfølgning ved Flugt, iværksættes Forkyndelsen eller Meddelelsen ved 3 Gange gjentaget Indrykning i de til rettelige Besjendtgjørelser bestemte Tidender. Det er i saadant Fald tilstrækkeligt, at Udfærdigelsens Indhold indrykkes i Udteq med Bemærkning, at den selv henligger til Modtagelse paa vedkommende Rets Skriverkontor. I Besjendtgjørelsen skal det utvetykligt bemærkes, hvorpaa det stottes, at denne Forkyndelsesmaade benyttes.

Densstaende Regel gjælder ogsaa, naar den paagjældende fremmede Myndighed har vægret sig ved at efterkomme den til samme ifølge § 101 rettede Begjæring; dog skal i saadant Fald Udfærdigelsen tillige tilstilles Bedkommende pr. Post i betalt Brev, der skal anbefales. Postembedsmanden har at forsyne det ene Exemplar af Udfærdigelsen, sørend det tilbagegives Retten, med Paategning om, at ligegyldende Exemplar er affendt til nærmere betegnet Adresse i betalt og anbefalet Brev. Paategningen afgiver Bevis for det Stedfundne indtil Modbevis fores.

§ 103.

Naar den Sigtede er fængslet, eller den Bedkommende er tilstede, hoor Retten holdes, kan Forkyndelsen eller Meddelelsen ske mundtlig til Retsbogen ved Rettens Formand.

§ 104.

Indkaldelser og Meddelelser til Militære, hvilke med de af Forholdets Natur flydende Bepætelser blive at iværksætte efter de i dette Kapitel givne Regler, skulle tillige anmeldes for Afdelingschefen, som foranlediger Paagjældendes Møde for Retten, hoor Saadant gjøres fornødent.

Kapitel X.

Om Rettens Domme, Kjendelser og andre Beslutninger.

§ 105.

Domme, Kjendelser og andre Beslutninger af en Ret, der ikke beklædes af en enkelt Dommer, og som ikke høre til de Beslutninger, Rettens Formand kan træffe, vedtages ved

Afstemning efter forudgaaende Raadslagning. Afstemningen foregaar efter Tjenesteaalderen, saaledes at det yngre Medlem stemmer først. Formanden stemmer altid sidst, han forestaar Afstemningen og samler Stemmerne. Afstemningen sker mundtlig; de afgivne Stemmer indføres udtogsvis i en Stemmegivningsbog. Enhver Dommer har Ret til at paase, at hans Stemme gjengives rigtig.

Dommerens Raadslagninger og Afstemninger maa ikke overværes af Tilhørere, med Undtagelse af Reviskriveren.

§ 106.

For Afgjørelsens Resultat skal der være Stemmeskerhed. Kræver Afgjørelsen Afstemning over flere Punkter, ere de Dommere, som have befundet sig i Mindretal, pligtige at deltage i de senere Afstemninger, forsaavidt det Modsatte ikke særlig er bestemt.

Danner der sig om det samme Spørgsmaal mere end to forskellige Meninger, af hvilke ingen er i Majoritet, blive de for den Sigtede ugunstigste Stemmer regnede sammen med de nærmeste mindre ugunstige, indtil der udkommer Stemmeskerhed.

Er det tvivlsomt, hvilken Mening der er den ugunstigste for den Sigtede, eller opstaar der Meningsforskel om, hvorledes Spørgsmaalene skulle stilles, eller om Afstemningens Resultat, bliver det afstemt særskilt herom.

§ 107.

Domme og Kjendelser skulle ledsages af Grunde; herved iagttoges de for visse Tilfælde givne nærmere Regler. Afgjørelsen sker ved Kjendelse i de Tilfælde, hvor denne Form er særlig foreskrevet.

Andre Beslutninger af Retten eller Rettens Formand behøve ikke at begrundes, medmindre Saadant særlig er foreskrevet.

§ 108.

I de Tilfælde, hvor en efter Lovens tilstedelig Afgivelse fra de almindelige Regler betinges af en forudgaaende Beslutning af en Ret, for hvilken den Sag, med Hensyn til hvilken Spørgsmaalet opstaar, ei er anhängig, bliver Spørgsmaalet skriftlig at forelægges Retten. Er denne Højesteret eller en Landsret, træffes Afgjørelsen af Formanden med to Medlemmer af Retten eller, hvor Saadant særlig er bestemt, af Formanden. Retten tager Beslutning paa Grundlag af det forelagte samt de yderligere Oplysninger og Erklæringer, som maatte være indsendte; findes det nødvendigt, at Vidner afhøres, sker dette ved Undersøggelsesdommeren. Mundtlig Forhandling finder ikke Sted, medmindre Formanden af særegne Grunde finder Anledning til at beslutte en saadan; dog er Retssmødet i saa Fald ikke offentligt. Mod de i denne Paragraf omtalte Afgjørelser kunne Rettsmidler ikke anvendes.

§ 109.

Retten kan til enhver Tid i Embeds Medfør eller ifølge Andragende berigtige Skrivfeil, som ere indløbne i Henseende til Ord, Navne eller Tal, blotte Regningsfeil, samt saadanne Feil og Forslemmelser, der alene vedrøre Udførelsens Form. Fremdeles kan den ogsaa berigtige den i Afgjørelsen indeholdte Fremstilling af den faktiske Sammenhæng, forsaavidt denne erkendes at lide af Feil, bestaaende i Forklænnelser, Uklarheder eller Modsigelser, men derimod ikke iøvrigt foretage Forandringer enten i Begrundelsen eller Resultatet. Beslutning om slige Berigtigelser træffes og Meddelelse om dem sker efter de samme Regler, som gjælde for den berigtigede Afgjørelse.

Den i Henshold til Rettens Beslutning berigtigede Afgjørelse træder i alle Henseender i Stedet for den oprindelige. Mod Beslutningen om Berigtigelsen finder intet særskilt Rettsmiddel Sted.

Andet Afsnit.

Om Midlerne til Opnaaelse af Straffesageres Formaal.

§ 110.

Korjaauidt de i dette Afsnit omhandlede Midler til Opnaaelse af Straffesageres Formaal gaa ud paa at paalægge Borgerne en Pligt til at handle eller til at taale Indskrænkning i Rettigheder, kunne de kun bringes til Anvendelse, naar der efter de foreliggende Omstændigheder er Grund til at formode, at en Forbrydelse er begaaet. Iøvrigt blive de særlige Betingelser, som angives ved de enkelte Midler, at paaagte.

§ 111.

De i dette Afsnit givne Regler finde Anvendelse paa ethvert Led af Straffesagen, forjaauidt ikke enten Forholdets Natur eller særlige Bestemmelser udelukke det.

Korjaauidt der udenfor Strafferetspleien er Hjemmel for Anvendelsen af lignende Forholdsregler, saasom Ransgning eller Anholdelse, for andre offentlige Formaaals Skyld, berøres de derom gjældende Regler ikke af denne Lov.

Kapitel I.

Om Afgang til synlige Bevismidler.

I.

Om Ransgning efter synlige Bevismidler.

§ 112.

Ransgning af Hus, Gjemmer, Person og Papirer for at søge efter Spor af Forbrydelsen eller Ting, der kunne antages at være tagne eller frembragte ved Forbrydelsen eller at have været brugte eller bestemt til dens Udforelse, eller som iøvrigt kunne give umiddelbar Oplysning om Gjerningen eller den Sigtedes Forhold til denne, kan finde Sted hos den, der er mistænkt for en Forbrydelse, som det ifølge Lovens almindelige Regel tilkommer Statsanklageren at forfølge, naar Omstændighederne give Grund til at antage, at Ransgningen ikke vil være frugteløs. I Klasse med de ovenfor nævnte Ting stilles saadanne Ting, som ere undergivne Konfiskation.

Er der Mistænkte om, at en blandt flere Personer er den Skyldige, men der mangler Grund til at mistænkte nogen Enkelt af disse fremfor de Andre, kan saadan Ransgning ske hos alle de Paagjældende.

§ 113.

Hos Personer, der ikke er mistænkte, kan Ransgning af Hus med det i § 112 angivne Formaal og iøvrigt med de i den nævnte Paragraf angivne Begrænsninger finde Sted:

- 1) naar Forbrydelsen er begaaet i Huset, eller den Mistænkte er paagreben i Huset eller har betraadt det, medens han forfulgtes paa straffe Spor;
- 2) naar der ifølge Husets Bestemmelse tilstedes Enhver Afgang til samme;